

Rosi je je bila naveličana tega, da je čutila, da ne spada zraven.

Rosijina molitev

Lucy Stevenson Ewell
(po resnični zgodbi)

Rosi je šolsko torbo spustila na tla. Pravkar je bilo konec njenega drugega dneva v novem razredu. In dan ni bil dober.

»Kaj je narobe?« je vprašala mami.

Rosi se je sesedla na kavč. »Nekaj otrok v razredu mi je reklo nekaj grdega,« je rekla, »glede moje rjave polti.«

V šoli ni bilo veliko ljudi, ki bi bili iste barve polti kot Rosi, zato je čutila, da ne spada tja. A zaradi zbadanja se je počutila še stokrat slabše.

Mamo je zaskrbelo. »Žal mi je,« je rekla. Rosi je objela. »O tem bom govorila z učiteljico.«

A naslednji dan so Rosi v šoli spet zbadali. Neki deček v razredu je bil do nje zloben ves dan.

Rosi je bila žalostna. A bila je tudi jezna. Ko je bil do nje nesramen, se je z njim včasih kregala. A se zato ni počutila bolje.

Ko se je Rosi nekega dne vrnila iz šole, je stekla naravnost v svojo sobo. Bila je naveličana tega, da so jo zbadali. Bila je naveličana tega, da je čutila, da ne spada zraven. Obraz je zakopala v blazino in zajokala.

Kaj naj naredim? je razmišljala. Tako se ni hotela počutiti preostanek šolskega leta.

Obrisala si je oči. Nato se je uzrla k Jezusovemu kipcu, ki je bil na knjižni polici. Mami ga je dala Rosi, da bi se Jezusa lažje spominjala.

Morda bi morala moliti, je pomislila. Spustila se je na kolena in prekrizala roke.

»Dragi nebeški Oče, v duši me boli. Sošolci so do mene hudobni, ker imam rjavo polt, in zato se počutim grozno. Prosim, pomagaj mi.«

Ko je nebeškemu Očetu povedala, kako se počuti, ji je odleglo. Vedela je, da jo poslušča. Čutila je toplino in ljubezen, kakor če bi jo ovil z mehko odejo. Čutila je, da

ima lepo barvo polti. Je Božji otrok in Bog jo ima rad.

Ko je Rosi nehala moliti, jo je prešinilo. Morda v šoli lahko še kako pomaga.

Rosi in mami sta naslednji teden s predstojnimi v šoli govorili o tem, kaj se dogaja v njenem razredu. Rosi je v šoli poiskala druge otroke, na katere so se spravljali, in se z njimi spoprijateljila. Skušala je prezreti fanta, ki jo je zbadal. V nedeljo pa je v cerkvi pričevala, da nebeški Oče ljubi vsakogar.

Stvari se na šoli niso takoj izboljšale. A ko je bilo Rosi težko, se je spomnila, kako se je počutila med molitvijo. Božji otrok je in je ljubljen. In ker je to vedela, je lahko naredila karkoli. ●

ILUSTRIRALA: SHAWNA J. C. TENNEY

ROSIJINI NASVETI ZA IZKORENINJENJE RASIZMA

RASIZEM je to, da z ljudmi zaradi barve njihove polti ali družbenega položaja ravnajo krivično. Narediš lahko naslednje:

- Zapomni si, da si Božji otrok.
- Z vsakim ravnaj ljubeče, prijazno in spoštljivo. Zapomni si, da je tudi on Božji otrok.
- Če se spravlja nate ali če vidiš, da se spravlja na nekoga, govori z odraslim. Postavi se zase, a se ne odzovi z isto neprijaznostjo, ki so jo izkazali tebi.
- Svoje izkušnje povej drugim. Pomagaj jim, da bodo vedeli, da niso sami.
- Postavite se za tiste, do katerih so krivični. Bodi njihov prijatelj.